

[Plå Dahl]

den for borgeren allerallerbedste måde, nemlig til at få kernesunde danskere og ikke kun æblekindet sygehuspersonale og struttende politikere.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for den redegørelse, hun har givet i forbindelse med forespørgselsdebatten. Det vigtigste i den er dette, at vi nu kan se frem til at få en sundhedsdebat, hvor det virkelig bliver muligt at trænge ned i mange af de problemer, der vitterlig er. Det er jo så nemt at lave forespørgsler og beslutningsforslag om, at nu skal disse forfærdelige nedskæringer, og hvad man ellers kan bruge af store ord om det, standses, og så bliver alting godt. Og så ved man, at der i realiteten bevilges flere og flere penge netop til denne sektor.

Derfor vil vi fra Kristeligt Folkepartis side gerne slå helt fast, at vi kunne jo bruge milliarder af kroner – jeg har hørt et parti nævne adskillige milliarder – uden at få noget for dem. Selvfølgelig skal der ressourcer til, og man kan diskutere, om dem, vi har i dag, er tilstrækkelige, men det er lige så vigtigt at se på, hvordan de penge, vi har, bruges, og det kunne man nok få en lang debat om. Her kan man dog ikke bare se på landet som en helhed. Da det nu er amterne, der administrerer disse ting, vil der også blive meget stor forskel på, hvordan man prioriterer ude i amterne, og vi ved også godt, når vi taler om ventelister, at det er forskelligt fra amt til amt. Så egentlig kunne man begynde med at se på, hvad vi kan gøre med de ressourcer, vi har. Hvad ønsker vi at gøre, og hvor meget mere vil det kræve, hvis vi skal nå det mål, som vi nu har sat os?

Så var det, hr. Torben Lund startede med at sige, at der var jo engang, hvor der ikke var nogen problemer. Men uanset hvilken regering vi har i dag eller får i den kommende tid, så vil disse regeringer blive stillet over for problemerne; vi kan mere og mere, og det koster mere og mere, og vi bliver nødt til at se på, hvad vi vil gøre.

Nu er det ikke sundhedsdebatten som sådan, vi har i dag, for ellers vil jeg gerne sige, at det er allerede nødvendigt nu, som det også har været tidligere, at sætte ind omkring det forebyggende. Vi må allerede nu satse på at

undersøge, hvordan vi i de kommende år kan reducere udgifter. Vi ved, at om 10 år er en million af befolkningen over 60 år og en stor del over 80, og det betyder igen enorme udgifter. Derfor kan vi gøre noget allerede nu, hvis vi begynder at prioritere det forebyggende arbejde.

Men så er der dem, der her og nu har brug for hjælp. Der er blevet sagt noget om ventelister. Ja, hvis man forstår ventelister sådan, at man skal vente halve og hele år på at få lavet en ting, så er det forkert. Men der må være måske 1 måned, måske 2 måneder, måske 3 måneder af hensyn til planlægningen på sygehuset. Vi ved også godt, at det hænder, at patienter ikke møder frem. Man bliver altså nødt til at have noget at tage af, når man planlægger. Men derfra og så til at sige, at man skal vente år efter år på en operation, der kan give én et bedre liv, det er forkert. Derfor må vi se på, hvor det er galt, om det er ressourcerne alene, der har skylden, eller det er prioriteringen, eller det er amtsgrænserne, der gør, at man ikke kan hjælpe hinanden, således at hvis der er overkapacitet ét sted, så kan man flytte derhen.

Der er altså umådelig mange ting at tage fat på her. Vi vil gerne fra Kristeligt Folkepartis side sige helt klart, at vi tror, det er en virkelig god investering at sørge for, at mennesker får så god en tilværelse som muligt, ikke alene for det enkelte menneske, men også for samfundet, fordi vi på længere sigt så kan spare nogle penge på det, der i dag kræver behandling.

Men vi ønsker også at understrege, at mennesket er en helhed. Vi ser jo eksempler på, at man ofrer penge på en meget kostbar operation, og når den er overstået, er der ikke penge til pleje bagefter, således at nogle – og det gælder navnlig ældre patienter – måske derefter bliver en slags andenrangspatienter, der får lov at ligge, uden at man har tid til at hjælpe dem og give dem den fornødne pleje. Måske skulle man også meget mere ind på, at man opererer på de steder, hvor man har kapaciteten og instrumenterne og det hele, så man også har mulighed for at yde pleje bagefter.

Derfor kan vi heller ikke tale om disse ting uden at få kommunerne med ind med hjemmehjælpsordninger. Vi kunne i aftes i TV-